

van de Nederlandse autoriteiten dat de Nederlandse banksector veeleer zwak is en dat de sector bij gebruik van het Nederlandse DGS (Deposit Guarantee Scheme) slechter af was geweest of het feit dat het bestreden besluit voorwaarden bevat die een andere duidelijke aanwijzing vormen dat het noodzakelijk was de formele onderzoeksprocedure te openen.

4) Vierde middel: schending van verzoekers' rechten doordat

- niet is aangetoond dat verzoekers' klacht tegen de staatssteun is onderzocht en geanalyseerd. Er is immers niet naar verwezen in het bestreden besluit;
- verzoekers niet werden ingelicht van het bestreden besluit.

5) Vijfde middel: schending van artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, doordat:

- de regeling inzake staatssteun niet kan worden toegepast in strijd met andere EU-rechten zoals het eigendomsrecht. In het onderhavige geding kan de Commissie zich niet beroepen op onteigening van investeringen zonder zelfs na te gaan of daartoe werd overgegaan overeenkomstig de wet. Onteigening is op zich een schending van het eigendomsrecht en de Commissie kon zulks bij haar beoordeling niet buiten beschouwing laten;
- de Commissie had de onteigeningsvoorwaarden moeten onderzoeken om te beslissen of dat zij zich daarop kon beroepen bij het onderzoek van de steunmaatregelen.

(¹) Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Beroep ingesteld op 19 juni 2013 — CSF/Commissie

(Zaak T-337/13)

(2013/C 233/22)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: CSF Srl (Grumolo delle Abbadesse, Italië) (vertegenwoordigers: R. Santoro, S. Armellini en R. Bugaro, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het besluit EU van de Commissie met nummer 2013/173/EU, bekendgemaakt op 10 april 2013 en aan verzoekster medegedeeld op 16 april 2013, nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen besluit 2013/173/EU van de Commissie van 8 april 2013 betreffende de door Denemarken overeenkomstig artikel 11 van richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad genomen maatregel om een type multifunctionele grondverzetmachines te verbieden. Bij dit besluit heeft de Commissie het verbod van de Deense autoriteiten gerechtvaardigd geacht (PB L 101, blz. 29).

1) Eerste middel: schending van de artikelen 5, 6, lid 1, 7 en 11 van richtlijn 2006/42/EG, reeds aangehaald, en de punten 1.1.2 en 3.4.4 van bijlage I bij de richtlijn.

- Verzoekster stelt in dit verband dat het bestreden besluit in strijd is met de reeds genoemde bepalingen voor zover daarin geen rekening is gehouden met de omstandigheid dat de machines Multione S630 van verzoekster in werkelijkheid in alle gevallen waarin de bediener wordt blootgesteld aan risico's door vallende voorwerpen of materialen verplicht zijn uitgerust met de FOPS-beschermingsconstructie.

2) Tweede middel: schending van het beginsel van gelijke behandeling

- Verzoekster stelt in dit verband dat in de Deense maatregel die bij het bestreden besluit gerechtvaardigd is geacht, alleen beperkingen ten aanzien van het verkeer in de multifunctionele machines Multione S630 zijn opgenomen, terwijl er in Denemarken vele andere multifunctionele machines van hetzelfde type als Multione S630, die voor dezelfde doeleinden worden gebruikt, in de handel zijn gebracht zonder een verplichting tot FOPS.